

Presuda Suda (drugo vijeće) od 9. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/S i E, C/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-402/21 ⁽¹⁾, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid i dr. (Oduzimanje prava na boravak turskom radniku))

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Sporazum o pridruživanju EEZ-Turska – Odluka br. 1/80 – Članci 6. i 7. – Turski državljani koji su već integrirani u tržište rada države članice domaćina i imaju pripadajuće pravo na boravak – Odluke nacionalnih tijela kojima se turskim državljanima koji više od 20 godina zakonito borave u dotičnoj državi članici oduzima pravo na boravak zbog toga što predstavljaju trenutačnu, stvarnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju temeljnom interesu društva – Članak 13. – Klauzula o mirovanju (standstill) – Članak 14. – Opravdanje – Razlozi javnog poretka”)

(2023/C 112/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E, C

Tuženici: S, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Izreka

1. Članak 13. Odluke br. 1/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja između Europske ekonomske zajednice i Turske

treba tumačiti na način da:

se na njega mogu pozivati turski državljani koji su nositelji prava iz članka 6. ili članka 7. te odluke.

2. Članak 14. Odluke br. 1/80

treba tumačiti na način da se:

turski državljani koji, prema mišljenju nadležnih nacionalnih tijela dotične države članice, predstavljaju stvarnu, trenutačnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju interesu društva, mogu pozivati na članak 13. te odluke kako bi se usprotivili tomu da se na njih primijeni „novo ograničenje” u smislu te odredbe, kojim se tim tijelima omogućava da ukinu njihovo pravo na boravak zbog razloga javnog poretka. Takvo se ograničenje može opravdati na temelju članka 14. navedene odluke, pod uvjetom da je prikladno za osiguranje ostvarenja zadanog cilja zaštite javnog poretka i da ne prekoračuje ono što je nužno za njegovo postizanje.

⁽¹⁾ SL C 391, 27. 9. 2021.